

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M.B.**, zastoupené Mgr. Romanem Klimusem, advokátem společnosti KLIMUS & PARTNERS s.r.o., se sídlem v Brně, Heršpická 813/5, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, k žalobě ze dne 4. 8. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 6. 2017, o výši invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 6. 2017 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Romana Klimuse ve výši **4.719,- Kč** do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni byl přiznán od 11. 3. 2017 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

[2] Žalobkyně v zastoupení advokátem v zákonné lhůtě podala u zdejšího soudu žalobu, ve které popsala svůj nepříznivý zdravotní stav a odkázala na konkrétní lékařské nálezy. Nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu a měla za to, že je invalidní

druhého stupně. Navrhla zrušit napadené rozhodnutí a žalované uložit povinnost znovu rozhodnout a zavázat žalovanou zaplacením nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku.

[3] Žalovaná k žalobě ve svém písemném vyjádření ze dne 15. 8. 2017 uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobkyně v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, žalovaná navrhuje ve smyslu ust. § 4 odst. 2 z. č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR. Za současného stavu nelze žalobě vyhovět.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 12. 4. 2017 č. j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 12. 4. 2017 přiznala účastníci řízení podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 11. 3. 2017 invalidní důchod ve výši 5.965,- Kč měsíčně. Dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava ze dne 8. 2. 2017 byla účastnice řízení uznána dle ust. § 39 odst. 1 a 39, odst. 2 písm. a) citovaného zákona od 17. 1. 2017 invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45 %. Z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 1. 6. 2017 vyplývá, že u účastnice řízení se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona 155/1995 sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jde o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45 %, a to v souvislosti s úrazem ze dne 21. 3. 2016. Den vzniku invalidity prvního stupně je stanoven na den 17. 1. 2017. Je schopna po vzniku invalidity prvního stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti.

II.

[5] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobkyně dne 9. ledna 2017 podala žádost o invalidní důchod s požadavkem od skončení výplaty nemocenských dávek. Lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě dne 8. 2. 2017 posudkově zdravotní stav vyhodnotil jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 35 % s hodnocením dle kapitoly XV, odd. B, položky 1d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a navýšením o 10 %, na celkových 45 %. Rozhodnutím ze dne 12. 4. 2017 žalovaná přiznala invalidní důchod od 11. 3. 2017 pro invaliditu prvního stupně. Žalobkyně dne 21. 4. 2017 podala „odvolání“, které žalovaná vyhodnotila jako námitky a v námitkovém řízení zdravotní stav znovu posoudil lékař žalované zcela shodně s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení. Na základě posudku ze dne 1. 6. 2017 bylo vydáno rozhodnutí napadené v tomto soudním řízení.

[6] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 1. 11. 2017, který byl vypracován k žádosti soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný stavem po těžkém poranění pravé ruky a prstů u praváka (rozdrcení lisem 21. 3. 2016) – amputace ruky v metakarpech falangeálních kloubů výsledně I.-V. vpravo, opakované plastické

a revizní operace, další korekční operace pahýlu ruky plastickým chirurgem 08/2016 nedoporučena, fantomové a neuropatické bolesti (Lyrica, Versatis náplasti – ambulance ARO), stavem po artroskopii levého ramenního kloubu 21. 6. 2017 – chronická burzitida, debridement a bursektomie, akromioplastika přední hrany akromia, lehce lacerované horní labrum, hypoplastické přední labrum, poranění kloubu při pádu 11/2012, zhoršování bolesti levého ramena od druhé poloviny roku 2016, o zdravotní stav daný hypertenzní nemocí, průduškovým astmatem III. st. persisstujícím, t.č. plně pod kontrolou, chronickou rýmou a zánětem nosních dutin, nadváhu (158 cm, 78 kg). Posuzovaná pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 6. 2017 nebyla schopna výkonu pracovní činnosti, zdravotní stav nebyl doléčen ani stabilizován. Od doby úrazu a následných operací stále přetrvává výrazná bolestivost pahýlu, která je hodnocena jako bolest neuropatická a fantomová, je léčena v ambulanci ARO. V období od konce roku 2016 se přidala bolestivost a porucha funkce levého ramenního kloubu, kdy se stav při konzervativní léčbě neupravil a bylo přistoupeno 21. 6. 2017 k artroskopickému zákroku. Ani po tomto zákroku, jak je uveden v dg. souhrnu, k úpravě nedošlo, trvá významné omezení všech rozsahů hybností s bolestivostí. Z výše uvedeného došla při zpětném zhodnocení PK MPSV k závěru, že posuzovaná nebyla schopna začít pracovat, neboť v uplynulém období nedošlo ke stabilizaci stavu, kdy se prolíná následek poranění pravé ruky z 21. 3. 2016, a postižení levého ramena. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po těžkém poranění pravé ruky u praváka – amputační ztráta v metakarpech I.-V. vpravo, bez možnosti úchopu, stav nebyl dosud dohojen, další plastická operace je plánována na 9. 11. 2017. PK MPSV považuje stav za srovnatelný s kapitolou XV, oddílem B, položkou 1, písm. a) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., se ztrátou pracovní schopnosti 70 %. Bylo přihlédnuto i k postižení levého ramena. Datum vzniku invalidity třetího stupně stanovila posudková komise shodně s lékařem OSSZ na 17. 1. 2017, neboť již v té době bylo zřejmé postižení levého ramena a trvaly bolesti pahýlu pravé ruky. Invalidita třetího stupně u posuzované vznikla v souvislosti s úrazem ze dne 21. 3. 2016. Posudková komise stanovila kontrolní lékařskou prohlídku na 31. 1. 2019.

[7] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti v míře 45 %, který zakládá pouze invaliditu prvního stupně. Posudkem posudkové komise MPSV však byl prokázán jiný skutkový stav.

III.

[8] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

[9] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též

k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, když zdravotní stav žalobkyně posuzovala s posudkovou lékařkou i odborný lékař ortoped, posudek obsahuje náležitosti uvedené v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. Komise na základě odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobkyně u jednání komise přítomným ortopedem dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně dosahuje míry, která zakládá invaliditu třetího stupně, neboť je v míře 70 %. Posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti posudkově hodnotila odlišně oproti lékařům v předcházejícím správním řízení a svůj odlišný názor opřela jednak o vlastní vyšetření a jednak o další odborné lékařské nálezy. S ohledem na uvedené tak pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kap. XV, odd. B pol. 1 písm. a) (anatomická ztráta jedné končetiny nebo ztráta končetiny s krátkým pahýlem stehna nebo paže, bez možnosti kompenzace protézou), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. o 70 %, zjištěný stav je srovnatelný s postižením v uvedené kapitole XV, oddílu B, položce 1. a písmena a). Zdravotní stav nebyl k datu napadeného rozhodnutí doléčen ani stabilizován. Soud posudek považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, a proto jej v celém rozsahu převzal. Závěr uvedeného posudku posudkové komise nezpochybnil u jednání soudu ani žalovaný správní orgán a s jeho závěry se ztotožnila i žalobkyně.

[10] Soud s ohledem na výše uvedené vzal za prokázané, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti v míře 70 %, což zakládá invaliditu třetího stupně, se vznikem invalidity od 17. 1. 2017. Soud již jen opakuje, že neměl důvod zpochybňovat erudici posudkové komise a při vyhodnocování úplnosti a přesvědčivosti posudku soud přihlédl k tomu, že posudková komise hodnotila zdravotní stav s ohledem na své vlastní vyšetření žalobkyně a na základě odborných lékařských zpráv. Posudek posudkové komise MPSV považuje soud z pohledu posudkového hodnocení za zcela objektivní.

[11] S ohledem na výše uvedené, kdy v soudním řízení byl prokázán jiný skutkový stav oproti správnímu řízení před žalovanou, soud uznal důvodnost žaloby, přičemž při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), tzn. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů. Napadené rozhodnutí soud zrušil pro vady řízení dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaná ve správním řízení nezjistila správně skutkový stav. Soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s.ř.s. Žalovaná v dalším řízení znovu rozhodne o nároku na invalidní důchod, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobkyně je od 17. ledna 2017 invalidní třetího stupně.

[12] Výrok II. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla zastoupena advokátem na základě plné moci ze dne 3. 8. 2017. Advokát účtoval v dané věci tři úkony právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé a účast u jednání soudu dne 22. 11. 2017. Soud přiznal advokátovi odměnu, sestávající ze tří úkonů právní služby á 1.000,- Kč (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996

Sb.) plus třikrát paušál dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. á 300,- Kč. Částka 3.900,- Kč byla navýšena o 21 % DPH, tj. o částku 819,- Kč. Soud se neztotožnil s právním zástupcem, že výše odměny za jeden úkon právní služby v souzené věci činí 1.500,- Kč dle § 7 bod 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. Dle § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve věcech důchodového pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 5.000,- Kč. Sazba odměny ve výši 1.500 Kč za jeden úkon je až z tarifní hodnoty přesahující 5.000 Kč (§ 7 bod 4 vyhl. č. 177/1999 Sb.). Částka 4.719,- Kč bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku. Soud nevyhověl návrhu žalobkyně o uložení povinnosti žalované zaplatit náklady řízení do tří dnů, neboť třídní lhůta k plnění je v režimu občanského soudního řádu nikoli soudního řádu správního.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. listopadu 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně